

Jeg er ikke syg, jeg har bare en uhelbredelig kræft

“Jeg har besluttet mig for, at prostatakræften ikke skal ødelægge mit humør. Så nu gælder det om at få det bedste ud af hver eneste dag – lige til det sidste.” Sådan siger 74-åriger Peter Muxoll, der for tre år siden fik konstateret uhelbredelig prostatakræft. En diagnose, der ikke kom som en overraskelse for Peter.

• Af Charlotte Søllner Hernø
csh@raskmagasinet.dk

Det er ikke til at se på Peter, at han har uhelbredelig prostatakræft. Han snakker som et vandfald, smiler begejstret og kan slet ikke lade være med konstant at kaste sig ud i nye projekter – om det så er brændehugning, kagebagning eller en omgang Wordfeud.

Men Peter ved godt, at han har kræft. Og at det er alvorligt. Alligevel føler han sig heldig. For han har allerede levet meget længere, end han havde forventet.

“Hele min familie på min fars side er døde af kræft. Min farfar, min far, mine fastre, min storesøster. Og de døde alle, da de var omkring 60 år gamle. Så jeg har altid regnet med, at dagen også ville komme for mig. Faktisk gik jeg på pension allerede som 55-årig for at have tid til at udleve min drøm om at blive tømrer og hygge mig med min familie, før det var for sent. Det har jeg så gjort i 20 år nu, og jeg nyder det fortsat,” fortæller en glad Peter, der bor med sin kone Kirsten i Hørsholm uden for København. Sammen har de 5 sammenbragte børn og 11 børnebørn, så der er nok at holde sig i gang med.

Alle vævsprøver indeholdt kræft

Peter fandt ud af, at der var noget galt, da han for godt tre år siden begyndte at have problemer med vandladningen. Han søgte læge og fik taget flere vævsprøver og andre prøver.

“Alle vævsprøver indeholdt kræft – af den aggressive art. Derfor kunne jeg ikke få prostataen bortopereret, ej heller helbredt med stråler. Altså var kræften uhelbredelig. Det var selvfølgelig ikke den bedste nyhed. Men alligevel kunne jeg ikke lade være med at være glad. For jeg havde jo levet mange flere år uden sygdom end nogen anden i min familie. Jeg havde god grund til at være tilfreds med alt det, jeg havde nået i mit liv, og den tilfredshed har stadig mit primære fokus. Og så fik jeg at vide, at man kunne gøre meget for at forlænge mit liv,” fortæller Peter, der efter han stoppede som pilot hos SAS entusiastisk kastede sig over diverse byggeprojekter med tilbygninger, gulvlægninger og masser af skovhuggerarbejde. Det holdt ham i gang og fortsatte med at holde ham i gang, da kræften meldte sin ankomst.

Breaking News efter to år med stigende PSA-tal

Peter mødte de næste to år et utal af specialister inden for urinvejssygdomme, dvs. urologer. Det var en svær tid, hvor Peter savnede klar besked om sin behandling og sygdom. Han fik flere formler for behandling og stråler, men hans såkaldte PSA-tal steg igen og igen. PSA-tallet er det tal, man måler i blodet, for at kontrollere effekten af prostatakræftbehandlingen. Peter blev til sidst overført til kræftafdelingen for at igangsætte kemoterapi. Han tabte håret, mistede følelsen i den ene fod, og smagsløgene forsvandt, mens PSA-tallet fortsat steg. Derfor måtte Peter stoppe kemoterapien før tid i foråret 2014.

Peter blev nu tilbudt en ny form for hormonbehandling kaldet Xtandi – bl.a. fordi tabletbehandlingen har vist at kunne bremse udviklingen af kræften. Og nu skete der noget.

“Da jeg begyndte på Xtandi havde jeg et PSA-tal på 316. Efter 11 dage fik jeg min kone, der er laborant, til at tage en blodprøve for at måle tallet. Du skulle have set hende, da hun kom ind af døren. Breaking News råbte hun. Breaking News. Mit tal var faldet til 142.”

Lever i nuet og har det overraskende godt

Siden er Peters PSA-tal faldet med hele 88 % ned til 37. Vandladningen er bedre end tidligere, og Peter har det i dag overraskende godt. Han ved, at det ikke varer evigt, men nyder, at han stadig kan fungere normalt, ses med venner, nyde et glas vin, hygge med børnebørnene og kysse sin kone.

“Jeg føler ikke, at jeg kæmper med prostatakræften – endnu. Det kræver noget arbejde inde i hovedet at holde kursen, men der har jeg heldigvis en god styrmand i min kone. Vi holder kursen sammen, og det er vigtigt. Jeg håber ikke på at blive rask, for det ved jeg, at jeg ikke kan blive. Skulle miraklet komme, tager jeg det som en bonus. Og ellers håber jeg bare på en ekstra sæson i sommerhuset,” smiler Peter og byder på lidt hjemmebag.

Reducerer risikoen for at dø af prostatakræft

Lægemidlet Xtandi, som Peter Muxoll får, bruges allerede til behandling efter kemoterapi, men er nu også godkendt til behandling før

kemoterapi. Den udvidede indikation er opnået på baggrund af overbevisende studieresultater og betyder, at behandlingen kan bruges endnu tidligere i sygdomsforløbet. Det glæder formand for Dansk Prostatacancer Udvalg, Michael Borre:

“Studieresultaterne for Xtandi er yderst overbevisende – lægemidlet bremser sygdomsudviklingen, reducerer antallet af dødsfald og udskyder tiden til opstart på kemoterapi. Og så har det en favorabel bivirkningsprofil.”

Hertil har behandling med Xtandi vist, at mange patienter oplever en tid med forbedret livskvalitet. Her kan de have det så godt, at de kan nyde stunder med familien, tage på solskinsferie, lege med børnebørnene – altså mere eller mindre fortsætte livet som det var, før prostatakræften meldte sin ankomst.

“Ekstra tid uden for meget fokus på sygdom har stor betydning for manden og hans familie. Derfor glæder det mig, at danske prostatakræftpatienter snart kan tilbydes behandlingen også inden kemoterapi. Jeg forventer, at Xtandi vil få en vigtig plads her,” fortæller Michael Borre, der vurderer, at ca. 1.000 danske prostatakræftpatienter er i målgruppen for lægemidlet.